

hrónčka a w 4. rjadowni čitaju ze serbskeje biblije za tydžeń raz, tež kotrež chcedža. W 2. a 3. rjad. podawa so wša wučba němska dla němskeho wučerja.

Kantorjo wot 1850: 1. Bohuwěr Wańko 1847—65, 2. Herman Rychtař, * 9. hapr. 1840 we Łazu, wot 1865.

Wjesna towařšnosć: Prazy a jutrowne spěwanja su we wšěch wsach a spěwa so serbski; w Nowej Wsy so w přazach tež korby a šwindy pletu. We wšěch wsach so meje stajaju, w N. Wsy n. př. srjedź wsy a nimale w kóždym dworje. — W Krjebi je wojeřske towařstwo.

Drasta žónska je z wjetša pólska t. j. tajka, kajkuž w polu (wokoło Budyšina) noša = poł serbska a poł němska.

Serbske swójbne mjena (někotre): Funko 16, Jenčel 3, Jenko 3, Kopač 6, Michałk 3, Mjerla 3, Muka, Nowak 6, Palck (Balzke) 4, Pjeh 4, Socke (s. Zoka abo Suka?) 4, Urban 3, Wićaz 5, Wichor 5, Wójto 13.

Městnostne mjena (něk.): Rudy, Kamjeńčki, Rudawki, Deleńki, Łuhi, Piskornja, Paski, Zahoney, Zbytki, Kowarje, Wólšiny.

XXIII. (34.) Boršćanska wosada.

Wsy: 1. Boršć abo Dołha Boršć (Förstgen, Langförstgen), 2. Wólšina hornja a delnja z Lipinkami (Ober- und Nieder-Oelsa m. Leipgen), 3. Dubo (Dauban), 4. Turjo (Tauer), 5. Mikow $\frac{1}{2}$ hač do rěki (hl. pod č. XXII.). Boršćanska wosada je serbska; Němcy, kiž su so do njeje wot poslednich 30 lět z wonkach začišćeli abo zaženili, rozumja a rěča nimale wšitcy tež serbski. Serbja rěča we svojich swójbach a w zjawnosći mjez sobu serbski a „hdyž su Němcy pódma, němski, abo hdyž njemóža, radšo mjelča.“ Němski rozumja nimale wšitcy dorosćeni tak někak, běžnje powědać pak móže jich lědma mjeńša počojca. Měšanych swójbow je tójšto (w Dubom 4, we Wólšinje 10, w Turjom 1); staršej powědataj mjez sobu a z džěćimi z wjetša němski, džěći němski a serbski, kaž so hodži; tola pak knježi w Turjanskej a w dwěmaj Wólšinskich měšanych swójbow serbska rěč.

Cyrkej: Kóždu njedzelu a kóždy swjaty dzeń dzerži so serbska a němska, na poł swjatych dnjach a we posće pak jenož serbska Boža služba; němski kemš prjedy serbskeho je kóždu